

[Pia Larsen]

være muligt at justere forældrebetalingen i forhold til tidsforbruget.

Jeg vil gerne kort gentage, at Venstre ikke vil være med til at forøge forældrebetalingen på de i punkt 1 nævnte betingelser, men at vi er positive over for principperne i punkt 2 og 3, dog med den tilføjelse, at vi mener, at problemstillingerne er godt dækket af socialministerens allerede fremsatte lovforslag nr. L 61.

Jane Oksen (FP):

Dette forslag fra Kristeligt Folkeparti indeholder generelt nogle gode tanker og ideer, som jo også allerede er på vej i tiden, og som det sikkert bliver nødvendigt at gennemføre i den kommende tid.

At kommunerne skal have ret til at kræve mere end 35 pct. i forældrebetaling, hvis forældrene har høje indtægter, kan vi ikke modsætte os. Hvis man som anført i forslaget tjener 400.000–500.000 kr., har man også råd til at betale noget mere.

Generelt finder vi i Fremskridtspartiet, at forældre burde betale den reelle pris for en institutionsplads, men vi erkender, at på grund af stort skattetryk osv. er der nok ikke mange forældre, der ville være i stand til det. Det kræver en total omlægning af den politik, der føres.

Vi så på en måde hellere, at man greb ind over for kommunerne, for det er jo uretfærdigt over for forældre, at de i én kommune får et stort tilskud til nedsættelse af forældrebetalingen i institutionerne, mens de i en anden kommune ingen tilskud får. Vil man have kommunale besparelser, kunne man totalt fjerne kommunernes ret til at nedsætte forældrebetalingen yderligere. Der var et virkeligt spareobjekt dér.

Forslagets punkt 2 ligner meget Fremskridtspartiets forslag, som var til første behandling her i Folketinget i december måned 1988. Vi ville, ligesom mange kommuner allerede gør i dag, give forældrene en ret til at tage deres børn ud af daginstitutionen. Ja, ikke bare en ret, men vi stillede det som et krav, at man ikke, når man var på bistandshjælp eller arbejdsløs og belastede det offentlige med store udgifter, også belastede det offentlige med en dyr institutionsplads.

Flere partier kaldte dengang forslaget for børnefjendsk. Vi mener faktisk, det var det modsatte, at man på den måde, hvis man skal sige det lidt pænt, tvang forældrene til at være

lidt mere sammen med deres børn. Det ville være en god tvang, der måske kunne gøre, at forældre og børn fik et bedre forhold til hinanden. Vi hører jo hele tiden, hvor forfærdeligt det er, at forældre og børn ikke har tid til at være sammen, og hvilke ulykker det er skyld i.

Havde man dengang stillet et ændringsforslag fra Kristeligt Folkeparti, der gik ud på, at det kunne være en mulighed for forældrene, ville vi selvfølgelig i Fremskridtspartiet have tilsluttet os dette. Vi mener, det halve trods alt er bedre, når vi ikke kan få det hele.

Ud fra de erfaringer, man har i dag – der er vist 20 kommuner, der allerede har en sådan garantiordning, og vi har set, at Ålborg Kommune har sparet 20 mio. kr. ved denne ordning – ville der være tale om kolossale besparelser i de forskellige kommuner. At disse besparelser skal bruges til at oprette nye institutionspladser, mener vi i Fremskridtspartiet bestemt ikke, men selvfølgelig ser vi positivt på, at nogle af ventelisterne bliver nedbragt for den arbejden- de befolkning.

Med hensyn til betaling for daginstitutionsophold og ophold i formidlet dagpleje ser vi nogle problemer. Grunden til, at man har en ordning med mindst 32 timer til en dagplejemor, er vel netop, at man vil garantere en mindsteløn. Og skal den dagplejemor, der har et barn i færre timer, på supplerende understøttelse, så koster det jo stadig det offentlige en del penge.

Kan man indføre en taxameterordning i institutioner, kan man selvfølgelig forsøge at indrette institutionerne derefter. Og her er de mange ideer om private pasningsordninger jo helt oplagte. Mange private ville sikkert godt kunne tilbyde blokke på f.eks. 10 timer.

Ved at indføre nogle flere private ordninger blev der vel også større konkurrence på børnepasningsområdet. Det er ganske ufatteligt, at det kan koste op mod 100.000 kr. om året at have et barn i vuggestue. Efter min formening burde vi nedlægge vuggestuer, der koster så meget, når vi ved, at dagplejeordninger kan etableres for en tredjedel af prisen, dvs. at hvis man nedlagde en vuggestueplads, kunne man få plads til tre børn i en dagpleje. Det var jo også en måde at være fleksibel på og en måde at nedsætte ventelisterne på.

Men vi drøfter gerne alle spørgsmålene i udvalget og er generelt positive for de mange gode ideer, forslaget indeholder.